

Nejvyšší správní soud ČR
Masarykova 31
657 40 BRNO

ke sp. zn.: 9 Aos 2/2013 (50 A 7/2013)

V Praze, dne 1. srpna 2013

Stěžovatelka: **Obec Černolice**, Černolice 64, 252 10 Mníšek pod Brdy
právně zastoupena **JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem** advokátní
kanceláře ERHARTOVÁ VÍTEK, zapsaným v seznamu advokátů vedeném
ČAK pod ev. č. 9459, se sídlem Nad Petruskou 1, 120 00, Praha 2

**Účastníci
řízení:**

- a) **Hana Vitvarová**, nar. 28.12.1975, bytem Malešická 2407/33, 130 00 Praha 3;
- b) **Jiří Horník**, nar. 7.10.1974, bytem Černolice 178, 252 10 Mníšek pod Brdy;
- c) **Vladimír Jiras**, nar. 12.7.1965, bytem Černolice 159, 252 10 Mníšek pod Brdy;
- d) **Lenka Pavlasová**, nar. 11.2.1977, bytem Neumannova 1451/1, 156 00 Praha Zbraslav;
- e) **Tomáš Pavlas**, nar. 8.9.1974, bytem Černolice, 169, 202 10 Mníšek pod Brdy;
- f) **Martin Sgalitzer**, nar. 22.4.1971, bytem Černolice 151, 252 10 Mníšek pod Brdy;
- g) **Markéta Dušková**, nar. 13.1.1971, bytem Jaromírova 176/52, 128 00 Praha 2;
- h) **Robin Renelt**, nar. 15.1.1971, bytem Černolice 156, 252 10 Mníšek pod Brdy;

j) **Jiří Mudr**, bytem Černolice 41, 252 10 Mníšek pod Brdy;

l) **Ivana Pechanová**, nar. 24.9.1954, bytem Černolice 130, 252 10 Mníšek pod Brdy;

n) **Pavel Zdráhal**, nar. 25.8. 1952, bytem Černolice 135, 252 10 Mníšek pod Brdy;

všichni právně zastoupeni **JUDr. Irenou Helmovou**, advokátkou, ČAK 03804, Janáčkovo nábřeží 39/51, 150 00 Praha 5 – Smíchov

Kasační stížnost

*proti rozsudku Krajského soudu v Praze, č. j. 50 A 7/2013-130, ze dne 7.5.2013
- vyjádření stěžovatelky k vyjádření účastníků řízení ze dne 24.7.2013*

Přílohy: dle textu [1×]

Datovou schránkou

I.

Dne 26.7.2013 bylo do datové schránky právního zástupce stěžovatelky doručeno vyjádření účastníků řízení (navrhovatelů) ke kasační stížnosti ze dne 24.7.2013. Stěžovatelka se k vyjádření navrhovatelů ke kasační stížnosti vyjadřuje následovně:

II.

Navrhovatelé v čl. II. svého vyjádření poukazují na smluvní závazek stěžovatelky týkající se zařazení pozemků do územního plánu obce Černolice, za což měl být obci poskytnut dar ve výši 10 mil. Kč. V návaznosti na uzavření této smlouvy mělo dojít údajně ke změně pořizovatele a zpracovatele územního plánu. S tímto závěrem stěžovatelka nesouhlasí.

Pořízení územního plánu schválilo zastupitelstvo obce Černolice svým usnesením č. 3-5/2007/ZO ze dne 26.4.2007 a pořizovatelem územního plánu se stal Městský úřad Černošice. Dne 3.5.2007 byla uzavřena výše uvedená smlouva, na jejímž základě byl obci Černolice poskytnut dar ve výši 10 mil. Kč. Teprve usnesením č. 1-16/2008/ZO ze dne 30.7.2008 zastupitelstvo obce schválilo nově pořízení územního plánu. Pořizovatelem územního plánu se stal Obecní úřad obce Černolice a výkonným pořizovatelem, v souladu s ust. § 6 odst. 2 stavebního zákona, se stala společnost PRISVICH, s.r.o.

Ke změně pořizovatele došlo s více než ročním odstupem od uzavření výše uvedené smlouvy a není zde dána žádná souvislost, jakou ve svém vyjádření vyvozují navrhovatelé. Ke změně pořizovatele došlo z důvodu špatné spolupráce a nečinnosti ze strany Městského úřadu Černošice. Tím, že se pořizovatelem stal přímo Obecní úřad obce Černolice, se měl proces pořizování územního plánu pro obec Černolice urychlit, neboť Městský úřad Černošice obci Černolice sám avizoval, že pokud bude územní plán zpracováván Městským úřadem Černošice, bude proces zpracování a přijetí územního plánu dvakrát delší, než pokud ho bude pořizovat sama obec Černolice. Obec Černolice, jakožto pořizovatel územního plánu, navíc mohla lépe a účinně dohlížet na proces pořizování územního plánu a celý proces se tak zrychlil, neboť odpadla nadbytečná a nepružná komunikace mezi Městským úřadem Černošice a obcí Černolice.

Navrhovatelé ve svém vyjádření nepřímou naznačují, že celé pořízení územního plánu a jeho podoba je výsledkem „objednávky“ subjektu, který obci poskytl finanční dar. K tomuto zcela ničím nepodloženému a spekulativnímu závěru je nutné uvést, že i přestože byla uzavřena smlouva, kde se obec vyslovila, že nebude klást překážky plánované stavební výstavbě, obec není schopna předem garantovat, že územní plán bude bezesbytku přijat v podobě, v jaké byl navržen. Do procesu přijímání územního plánu vstupuje celá řada subjektů, jejichž rozhodnutí nebo připomínky není pořizovatel obce schopen ovlivnit a naopak návrh územního plánu musí vzneseným požadavkům a připomínkám přizpůsobit. Podobně je tomu např. v případě změny územního plánu vyvolané navrhovatelem. Pokud je pořízení změny územního plánu vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, může obec požadovat úplnou nebo částečnou úhradu nákladů a touto úhradou podmínit pořízení změny. **Přitom obec nemůže garantovat vydání změny v souladu s požadavky navrhovatele, protože vydání změny je výsledkem jejího projednání, které obec může ovlivnit jen částečně.** (viz *Doležal, J. – Mareček J. et al., Nová*

stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami, nakl. Linde Praha a.s., Praha 2006, s. 111.)

Dárce i obdarovaný si byli dobře vědomi skutečnosti, že přijetí územního plánu beze změn nemůže obec garantovat a prohlášení ve výše uvedené smlouvě nelze považovat za závazek, který by mohl být jakkoli vymáhán. Dále je nutné podotknout, že stavební zákon umožňuje, aby náklady na pořízení územního plánu hradil i subjekt odlišný od pořizovatele. Jak bylo výše uvedeno, do procesu pořizování územního plánu vstupuje řada subjektů, jejichž připomínky a stanoviska zajišťují, aby byla přijata nejpříjemnější a nejvhodnější podoba územního plánu, což vylučuje, aby byl bez dalšího přijat návrh toho, kdo přijetí územního plánu financuje.

Obec (zastoupená starostou Michalem) navíc se subjektem, který jí poskytl výše uvedený sponzorský dar, podepsala 27.7.2011 společné prohlášení, ve kterém bylo jasně deklarováno, že výstavba v lokalitě Z10 [Z10a] je ve veřejném zájmu, neboť zde měl být umístěn polyfunkční dům, kde by byla umístěna mateřská školka a další občanská vybavenost, která by sloužila nejen obci Černolice ale i obyvatelům obcí v blízkém okolí. V lokalitě by bylo umístěné dětské hřiště a byla by vybudována stezka pro pěší a cyklisty spojující obce Černolice a Všerory. V prohlášení bylo dále jasně deklarováno, že plánovaná výstavba bude zachovávat a respektovat krajinný ráz a bude šetrná vůči životnímu prostředí atd. Obec sice znovu deklarovala, že s ohledem na veřejný zájem podporuje výstavbu v lokalitě Z10 [Z10a], avšak opět je nutno zdůraznit, že obec nebyla schopna jakkoli garantovat, že dojde k přijetí územního plánu bez jakýchkoli změn, s čímž byla i druhá strana předem srozuměna a o této skutečnosti věděla.

III.

Stěžovatelka nesouhlasí s tvrzením navrhovatelů, že schválený územní plán neupravoval žádným způsobem podmínky prostorového a plošného uspořádání území. Stěžovatelka má za to, že územní plán zakotvením povinnosti přijmout regulační plán pro některé vymezené plochy dostatečně upravil podmínky prostorového a plošného uspořádání území. Argumentace navrhovatelů, že může hypoteticky nastat situace, že regulační plán nebude přijat, je zcela účelová. Jak stěžovatelka v doplnění ke kasační stížnosti podrobně uvedla, zákon poskytuje hned několik nástrojů, které umožňují předejít takové situaci a umožňují, aby byl regulační plán řádně a včas přijat.

V první řadě je třeba poukázat na dvojí druh regulačního plánu, vydávaného **na návrh** nebo **na žádost** – ust. § 62 odst. 1 stavebního zákona, a odkázat na textovou část územního plánu obce Černolice (část Am, str. 30), kde je uvedeno, že u navržených regulačních plánů **se jedná o regulační plány vydávané na žádost**. Pořízení těchto regulačních plánů z podnětu je možné pouze tehdy, pokud tak rozhodne zastupitelstvo obce.

Regulační plán na žádost lze pořídit pouze tehdy, stanoví-li tak územní plán a je-li jeho součástí zadání regulačního plánu. Žádost o vydání regulačního plánu se podává u příslušného pořizovatele, přičemž přílohou žádosti o vydání regulačního plánu je vždy návrh regulačního plánu upravený dle stanovisek dotčených orgánů. O vydání regulačního plánu rozhoduje zastupitelstvo obce. Podle ust. § 43 odst. 2 stavebního zákona mohl územní plán ve vybraných

plochách a koridorech uložit prověření změn jejich využití územní studií nebo pořízení regulačního plánu jako podmínku pro rozhodování o změnách v území; v tomto případě stanoví podmínky pro jeho pořízení a pro jeho vydání, které jsou zadáním regulačního plánu. Pořízení regulačního plánu jako podmínky pro rozhodování pozbývá pro vybranou plochu nebo koridor platnosti, pokud nedojde k vydání regulačního plánu do 2 let od podání úplné žádosti v souladu s právními předpisy a zadáním regulačního plánu. Zpracování regulačního plánu na žádost a jeho projednání s dotčenými orgány a příslušnou obcí nebo krajem a uplatnění stanovisek dotčených orgánů zajistí žadatel. Územní plán obce Černolice počítá výslovně s vydáním regulačního plánu na žádost. Od okamžiku podání žádosti, musel být regulační plán schválen ve lhůtě 2 let.

K hypotetickým obavám navrhovatelů, týkající se situace, že by regulační plán nebyl přijat, je nutné rovněž odkázat na rozsudek NSS, č. j. 4 Ao 7/2011-75 ze dne 27.1.2012. Soud k regulačnímu plánu na žádost uvádí, že vzhledem k tomu, že zadání regulačního plánu je součástí územního plánu a vzor žádosti o vydání regulačního plánu je upraven v příloze č. 10 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, odpadá obava, že by počátek uvedené lhůty (tj. 2 let) neomezeně oddaloval. Stavební zákon stanovuje dvouletou lhůtu a má ji za dostatečnou lhůtu, během níž má být regulační přijat. Navíc v případě regulačního plánu na žádost lhůta začíná běžet až od okamžiku podání úplné žádosti. Teprve v okamžiku, kdy je žádost zcela kompletní a bez chyb, může začít běžet dvouletá lhůta. Úplnost a bezchybnost žádosti zaručuje, že během zákonem stanovené lhůty nemohou nastat zásadní komplikace nebo problémy, které by bránily přijetí regulačního plánu. Nepodložené úvahy o tom, že k přijetí předpokládaného regulačního plánu nedojde, tedy nejsou ničím odůvodněné. Stěžovatelka má za to, že bylo postupováno zcela v intencích zákona.

V souvislosti se lhůtami pro vydání regulačního plánu je třeba rovněž upozornit na ust. § 55 odst. 1 stavebního zákona, týkající se vyhodnocování územního plánu a jeho změny. Podle tohoto ustanovení předloží pořizovatel zastupitelstvu obce **nejpozději do 4 let po vydání územního plánu** a poté pravidelně nejméně jednou za 4 roky zprávu o uplatňování územního plánu v uplynulém období. **Pokud by z nějakého důvodu hrozilo, že nedojde k přijetí regulačního plánu ve lhůtě 4 let (tj. lhůtě stanovenou až zák. č. 350/2012 Sb.), tj. ještě před jejím uplynutím („nejpozději do 4 let po vydání územního plánu“), nedílnou součástí zprávy předkládané pořizovatelem by byly pokyny pro zpracování územního plánu, které by minimálně spočívaly ve stanovení, resp. prodloužení, lhůty pro pořízení regulačního plánu tak, aby do doby jeho pořízení zůstaly plochy, pro které je regulační pořizován, nezastavitelným územím.**

Pokud by vlastník pozemku z nějakého důvodu neměl zájem, či by způsoboval prodlení, aby nedošlo k přijetí regulačního plánu ve lhůtě 4 let, může zastupitelstvo obce rozhodnout o pořízení regulačního plánu z podnětu [viz Textová část územního plánu, část Am), s. 30]. Tím lze dosáhnout odvrácení stavu, který navrhovatelé a soud bezdůvodně předpokládají.

Obec má tedy k dispozici přinejmenším dva nástroje, jak zajistit, aby byl regulační plán přijat a byly pro vymezené plochy a plánovanou zástavbu splněny regulativy předpokládané územním plánem.

Obec Černolice, jakožto pořizovatel územního plánu, se při procesu pořizování územního plánu řídila již přijatými a platnými územními plány především z lokalit Praha-západ a Praha-východ. Pokud by se měřítka Krajského soudu v Praze, která nastavil ve svém rozhodnutí č. j. 50 A 7/2013-130 vůči přijímání regulačních plánů, posuzovaly i jiné platné územní plány, musela by jich být většina zrušena.

Pokud by však skutečně došlo k nedůvodně uváděnému scénáři a regulační plán pro plochy, kterým přijetí regulačního plánu předepisuje územní plán, by nebyl vydán, nestávají se tyto plochy bez dalšího územím, kde lze neomezeně a bez jakýchkoli limitů umisťovat stavby. Území, kde by nebyl přijat územním plánem předepsaný regulační plán, se bude řídit regulativy předepsanými pro plochy, pro které územní plán přijetí regulačního plánu nepodmiňoval. **V případě, že by z jakéhokoli důvodu podmínka přijetí regulačního plánu padla, nebyla by splněna podmínka prostorového uspořádání „pro plochy, u nichž se nepožaduje pořízení regulačního plánu“, protože pak by i pro plochy s uvažovaným regulačním plánem platily regulativy plochy BI bezzbytku** (Textová část ÚP, s. 16–17) a vymezené plochy by byly i přesto dostatečně regulovány.

Není pravda, že by i v případě nepřijetí regulačního plánu nebyly plochy, u kterých byl regulační plán územním plánem předpokládán, prostorově a plošně uspořádány.

Územní plán ve své textové části pro plochu Z10a jasně stanoví uspořádání, které je závazné i v případě, že by regulační plán nebyl přijat. Plocha Z10a je vymezena pro funkci BI – bydlení v RD – městské a příměstské, přičemž regulační plán vymezení pozemky konkretizované využití slučitelné s touto funkcí BI – bydlení v RD – městské a příměstské. Jaká je podoba a omezení pro BI – bydlení v RD – městské a příměstské je v územním plánu uvedeno v jeho textové části na str. 17. Územní plán vymezuje plochu Z10a pro funkci, která je specifikována právě v tomto oddílu, kde je uvedeno určené využití (bydlení v RD), přípustné vymezení (např. služby a provozovny, veřejná zeleň), nepřípustné vymezení (bytové domy, větší zařízení atd.) a dále pak podmínky prostorového uspořádání, kde je stanovena min. velikost pozemku (min. 1200 m²), podíl nezastavěných ploch (60 %), max. procento zastavění (20 %) atd. Ve vztahu k ploše Z10a je zde uvedeno podmíněné přípustné využití, a to jeden bytový polyfunkční s občanskou vybaveností, předškolským zařízením atd. Je tedy zřejmé, že i plocha Z10a je vymezena pro funkci bydlení (funkci BI – bydlení v RD – městské a příměstské) a musí splňovat územním plánem stanovené využití a uspořádání, pokud regulační plán, resp. jeho zadání, které pro plochu stanoví ještě podrobnější a přísnější kritéria, nestanoví jinak. Nebyl-li by hypoteticky přijat pro plochu Z10a regulační plán, musela by plocha s ohledem na skutečnost, že je „územním plánem celá plocha vymezena pro funkci BI – bydlení v RD – městské a příměstské“, jejíž základní parametry stanoví územní plán v textové části na str. 16–17, splňovat všechny tyto parametry, způsob využití a prostorové uspořádání.

Je tedy nutno odmítnout námitku navrhovatelů, že se podmínky stanovené na str. 17 textové části územního plánu nevztahují na plochy Z2a, Z9a, Z10a, Z23a, P1a, P1b, P1d a P16. **Všechny tyto plochy jsou vymezeny pro funkci BI – bydlení v RD – městské a příměstské, což znamená, že pokud by nesplňovaly požadavky a regulativy stanovené územním plánem, pokud by nebyl přijat, musely by splňovat požadavky vymezení územním plánem pro**

plochy vymezené pro funkci BI – bydlení v RD – městské a příměstské. Výše uvedené plochy tedy jsou územním dostatečně regulovány a prostorově a plošně uspořádány.

IV.

Navrhovatelé ve svém vyjádření uvádějí, že již v návrhu územního plánu z roku 2009 bylo u plochy Z10a navrhováno 30 rodinných domů, aniž by toto své tvrzení jakkoli doložili nebo oddůvodnili. Návrh územního plánu z června 2009 upravuje zastavěnost plochy ve své textové části na str. 16–17, kde jsou stanoveny parametry pro funkci BI – bydlení – v rodinných domech – městské a příměstské a kde je v rámci podmínek uspořádání pro plochu Z10a stanoveno procento zastavěnosti. Na str. 33 – 34 textové části se nachází příloha č. A1 – Návrh zadání regulačního plánu pro lokalitu „Z10 – Pod Dvorem“, která opakuje a doplňuje podmínky ze str. 16–17. Nikde však není uvedeno, že by bylo navrhováno 30 rodinných domů, jak ve svém vyjádření uvádí navrhovatel. K tomu je dále nutno uvést, že pokud by již dříve územní plán počítal s 30 rodinnými domy, nebyl zde dán žádný důvod tuto změnu přijímat v rámci *Pokynů pro změnu územního plánu*.

Důkaz: *Textovou částí návrhu územního plánu obce Černolice z června 2009*

Právě v rámci *Pokynů pro změnu územního plánu* došlo k úpravě plochy Z10a, přičemž změny návrhu územního plánu nešly nad rámec návrhu územního plánu a upravily jej jen nepodstatným způsobem a veškeré změny byly rovněž plně v intencích stanovisek dotčených orgánů a v žádném případě nešly nad jejich rámec.

Přijaté změny ve vztahu k lokalitě Z10a vedly ve svém důsledku ke snížení zastavěnosti plochy Z10a. Kombinací 1) požadavku na minimální plochu pozemku pro jeden rodinný dům (min 1500 m²), 2) pevně stanoveného počtu rodinných domů v dané lokalitě a 3) stanovení maximální zastavěnosti každého pozemku (max. 375 m²) došlo ke snížení zastavěnosti území oproti návrhu.

V případě plochy Z10a se veškeré změny pohybovaly v rámci zadání územního plánu, resp. došlo k omezení a zpřísnění přípustných limitů a ke snížení zastavěnosti vymezené lokality. Stejně jako v případě zastavěnosti této lokality došlo např. i k omezení přípustné výšky zástavby, která tak ještě mnohem více respektuje krajinný ráz, s nímž i původní limity byly zcela v souladu.

Změny územního plánu ve vztahu k lokalitě Z10a obsažená v *Pokynech pro úpravu návrhu ÚP* se stejně jako ostatní uvažované změny dotýkaly zájmů veřejnosti, neboť snižovala přípustnou zastavěnost území. Stejně jako ostatní změny ani tato změna tedy nemohla překročit nebo být v rozporu se stanovisky dotčených orgánů a mít vliv na nezákonnost územního plánu.

V.

Stěžovatelka se musí ohradit vůči tvrzení navrhovatelů ve IV. článku vyjádření, kde je uvedeno, že stěžovatelka má jistě dostatek finančních prostředků na úhradu plné výše náhrady nákladů řízení, které zdaleka nedosahují nákladů na pořízení nezákonného územního plánu, navíc, pokud obdržela částku ve výši 10 mil. Kč.

Navrhovatelé zde zcela účelově, zřejmě i bez znalosti hospodaření obce, argumentují finančním darem, který byl obci poskytnut. V první řadě je nutné uvést na pravou míru, na jaký účel byly prostředky poskytnuty, resp. na co byly obcí použity.

Zcela úvodem je nutné uvést, že v obci Černolice nebyla před patnácti lety vodovodní síť. Voda ve studních byla nekvalitní a nevyhovující a zejména v letních měsících byla většina místních studní prakticky zcela bez vody. Obyvatelé obce museli pro vodu chodit ke dvěma vzdáleným lesním studánkám nebo shromažďovat dešťovou vodu. Tento neutěšený stav se změnil, až když byla v letech 1998–2003 vybudována a zkolaudována vodovodní síť a obyvatelé se na ni mohli napojit.

Před více než deseti lety došlo k vybudování soukromé kanalizace v jihozápadní části obce, v lokalitě Ve Slatinách, která byla bez ohledu na její závadný stav zkolaudována. V této části obce žije většina navrhovatelů. Kolaudace této kanalizace byla stavebním úřadem v Mníšku pod Brdy i přes velké výhrady obce a urgency provedena, a to i přes skutečnost, že kanalizace prokazatelně netěsnila a zcela absentovala čistička odpadních vod nebo jakékoli napojení na ní. Výsledkem tohoto stavu byla v roce 2003 ekologická havárie, kterou řešila a řeší Česká inspekce životního prostředí. Vzhledem k nevyhovující a nefunkční kanalizaci byl jejími vlastníky a uživateli vypouštěn veškerý tekutý domovní odpad na návěs obce do vodoteče rybníka, kdy podle zjištění České inspekce životního prostředí vytékalo do obce z této kanalizace okolo 60 m³ odpadu za den, zápach z vypouštěného odpadu zamořoval celé okolí a znemožňoval řádné a klidné užívání tamějších objektů. Odpad dále vytékal do Všenorského potoka, který byl označen jako pstruhový potok a rybářským svazem byl zde stanoven zákaz sportovního rybaření. Celá situace vyústila až k uložení pokuty ve výši 160.000,- Kč za porušení ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb. (Pokuta byla uložena dle vyjádření České inspekce životního prostředí za to, že odpadní vody o vysoké koncentraci znečištění volně vytékaly na terén a ohrožovaly podzemní a povrchové vody. Výše pokuty byla stanovena zejména s ohledem dobu trvání deliktu a nečinnost subjektu a dále s ohledem na míru možného ohrožení podzemních a povrchových vod.) Celá věc se dostala až k soudu. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 3. 2012, č. j. 7 A 17/2012 - 74, nakonec zamítl žalobu podanou stěžovatelem proti rozhodnutím Ministerstva životního prostředí, kterým mu byla uložena pokuta. Kasační stížnost podaná stěžovatelem byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, č. j. 7 as 110/2012-25, rovněž zamítnuta.

Po dohodě obce Černolice s dotčenými orgány státní správy se podařilo získat mimořádnou dotaci na vybudování kanalizace v rámci celé obce s napojením na čistírnu odpadních vod v Dobříhovicích, s napojením na obec Všenory. Obec Černolice byla náhle nucena podílet se spoluúčástí z vlastních zdrojů v dotačním titulu, ale dále také jako nový člen sdružení ČOV v Dobříhovicích na jejím provozu nebo na rozšíření kapacity přečerpávací stanice kanalizace ve Všenorech. Z vlastních zdrojů byla nucena obec Černolice uhradit v součtu přibližně částku 16 mil. Kč, přičemž samotná obec měla v té době okolo 200 obyvatel a roční příspěvek byl přibližně okolo 2 mil. Kč.

Po vybudování kanalizace a jejím řádném zkolaudování mělo dojít i k napojení soukromé kanalizace v lokalitě Ve Slatinách, u níž však nebyl stále zcela znám její vlastník, a to za podmínky

že dojde k opravě netěsných spojů zjištěných kamerovou zkouškou. Náklady hradili vlastníci pozemků napojených na tuto soukromou kanalizaci.

Výše uvedené náklady byly zčásti hrazeny právě z výše uvedeného daru, což umožnilo obci, aby si zachovala vyrovnaný rozpočet. Obec Černolice i vzhledem k poměrně rozsáhlým investicím, které byly zčásti vynuceny řešením naléhavé situace, nebyla a není zadlužená.

V současné době díky vybudování kanalizace pro celou obec došlo k nápravě stavu nejenom ve Všenorském potoce, kdy se do potoka vrátili pstruzi, úhoři a raci. Přestože navrhovatelé kritizují uzavření smlouvy, na jejímž základě obec Černolice obdržela dar, s jehož vydatnou pomocí se podařilo vyřešit naléhavou situaci, výhrady vůči vybudování kanalizaci předtím z jejich strany vzneseny nebyly. Ve sponzorské smlouvě je jasně uvedeno, že finanční prostředky jsou určeny na vybudování kanalizace. Navrhovateli napadané prohlášení „že obec nebude klást projektu překážky“ bylo dáno tím, že v rámci smlouvy byla specifikována omezení a parametry navrhované výstavby, s čímž byla obec srozuměna a proti podobě projektu neměla výhrady a neměla by je ani v budoucnu. Vedení obce s ohledem na tehdejší situaci přijalo sponzorský dar, který však nebyl vykoupen závazkem přijetí územního plánu dle požadavků subjektu, který sponzorský dar poskytl, jak se snaží účelově naznačit navrhovatelé. Jak již bylo výše uvedeno, není v možnostech obce proces přijímání územního plánu ovlivnit, neboť o podobě územního plánu rozhodují i další, na obci zcela nezávislé subjekty, jejichž stanoviska a rozhodnutí jsou pro obec, resp. pořizovatel územního plánu, závazné.

K tomu je nutné dále uvést, že územní plán, resp. opatření obecní povahy, jímž je územní plán vydáván, je schvalován zastupitelstvem obce a jednotliví členové zastupitelstva hlasují podle své svobodné vůle. Dle ust. § 69 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), člen zastupitelstva obce vykonává svůj mandát osobně a v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy. Dle slibu musí každý zastupitel svůj mandát svědomitě a v zájmu obce a jejích občanů. Při schvalování územního plánu každý zastupitel obce hlasuje svobodně, dle svého uvážení, aniž by byl cokoliv vázán, a především pak v zájmu obce. Tak tomu i bylo v případě přijetí územní plánu pro obec Černolice.

Je zcela zřejmé, že zachování kvalitní přírody na katastru obce Černolice a udržení kvality života v obci by nebylo možné bez finančního daru ve výši 10 mil. Kč. Plánovaná výstavba v lokalitě Z10a je zčásti ve veřejném zájmu, neboť má pro obec zajistit potřebné služby občanské vybavenosti atd. Plánovaná výstavba v nových lokalitách je zcela v souladu se stanovisky dotčených orgánů a vymezené lokality zajišťují pro obec další prostor, kam se bude moci dále rozvíjet, přičemž tento rozvoj je upraven územním plánem, resp. regulativy pro regulační plány, které budou pro dané lokality přijaty.

Obec Černolice, která se snaží nebýt zadlužená a hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, tedy nemá přebytečné prostředky na úhradu nákladů právního zastoupení, jak se domnívají navrhovatelé, a už vůbec ne z daru, který byl použit na vybudování kanalizace, kterou navrhovatelé užívají.

VI.

S ohledem na výše uvedené důvody stěžovatelka proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že:

- I. **Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 7.5.2013, č. j. 50 A 7/2013-130, se ve výroku I. II. a IV. zrušuje a vrací se mu k dalšímu projednání a rozhodnutí.**

- II. **Účastníci řízení jsou povinni společně a nerozdílně uhradit stěžovatelce náhradu nákladů řízení, a to k rukám právního zástupce stěžovatelky na bankovní účet č. 573940403/0300 vedený u ČSOB.**

Obec Černolice
zastoupená starostou obce
Antonínem Zdeborským